

Svenska Klätterförbundets

ASPIRANTHANDLEDNING

på vägen till auktoriserad klätterinstruktör is

Denna aspiranthandledning är ett stöd och en informationskälla för de klättrare som siktar på att via Svenska Klätterförbundet examinera sig till auktoriserade isklätterinstruktörer motsvarande UIAA Ice Climbing Instructors. Materialet uppdateras kontinuerligt och som aspirant är det viktigt att via Svenska Klätterförbundets hemsida försäkra sig om att föreliggande version är aktuell.

Denna handledning är senast uppdaterad 2025-10-29/SL,ER

Innehållsförteckning

Inledning	2
Examination av egen färdighet	3
Särskilda förkrav	3
Genomförande	4
Rekommendationer och förberedelser	6
Utrustningslista	7
Anmälan till examen	7
Överklagande av examinationsbeslut	7
Kurslitteratur	8
Checklista inför Examination	9
Vanliga frågor	12

Inledning

Att arbeta som klätterinstruktör innebär att arbeta i en komplex riskmiljö med ansvar för andra människors liv. En auktoriserad klätterinstruktör på is ska ha en kapacitet, både i kunskap och färdighet, att reda ut komplexa situationer som kan dyka upp vid inomhus-, sport- och klippklättring samt is och kunna svara på besvärliga frågor från sina elever. Det är svårt att utforma ett prov som täcker in allt en instruktör måste kunna, men målsättningen är att utbildningsstegen till auktoriserad klätterinstruktör ska säkerställa att aspirantens kompetens motsvarar kraven i norm auktoriserade instruktörer.

För att bli auktoriserad klätterinstruktör is behöver du visa din kompetens i flera steg, varav det första är att bli auktoriserad instruktör klippa. En auktoriserad instruktör klippa kan enligt Svenska Klätterförbundets normer hålla egna kurser på klippa och assistera en auktoriserad instruktör på is. Examinationen till auktoriserad instruktör klippa, görs bara av Klätterförbundets examinatorer. Den examinationen omfattar teoretiska kunskaper, egen färdighet och tillämpat instruktörskap och den genomförs vid två separata tillfällen. Läs mer om hur en examination till instruktör klippa går till i Aspiranthandledning klätterinstruktör klippa.

[ASPIRANTHANDLEDNING-Klätterinstruktör-klippa.pdf](#)

Examinationen till isinstruktör omfattar teorifrågor samt egen färdighet och tar två dagar. Aspiranten måste godkännas på varje steg och uppfylla samtliga förkrav innan nästa steg påbörjas. Ofta arrangerar Klätterförbundet en examination på is vartannat år. Datum och länk till anmälan publiceras på klätterförbundets hemsida. En klubb kan specialbeställa en examination ifall det finns tillräckligt många aspiranter som är redo för examination. Du som aspirant är också välkommen att höra av dig till kansliet och berätta när du börjar känna dig redo för examination, så att vi vet var i landet det finns behov av examinationer.

Examination av egen färdighet

Särskilda förkrav

Före examinationen till auktoriserad klätterinstruktör ska du ha varit auktoriserad instruktör på klippa under minst 1 år. Du ska ha hållit följande kurser; grundkurs, fortsättningskurs samt räddning 1&2.

Du ska ha assisterat en auktoriserad isklätterinstruktör på minst en normerad isklätterkurs. Isklätterinstruktören fyller i praktikintyg i din ansökan till examinationen. Fyll i kontaktuppgifter du själv och uppgifter om kursen, och be isinstruktören svara på de punkter som står under, vad du behärskar och vad du behöver träna på.

Du ska ha klättrat på egnaplacerade isskruvar i minst tre år och ha dokumenterat det i loggbok eller på annat sätt. Det enklaste sättet att dokumentera är nog att skriva in alla leder, grader, isfall/turer och datum i en excel-fil, men andra sätt går också bra. Du ska kunna visa upp din klätterlogg för din examinerare. I normen står att du ska kunna klättra en is led WI5 (85-90°) fritt på ett instruktörmässigt sätt och med god marginal. För att ha den marginalen bör du ha klättrat ganska många isleder som är högre graderade,

Kravet om att ha klättrat minst fem långturer om vardera minst tre replängder handlar om att du behöver ha skaffat dig god rutin på klättring, säkring, rephantering och övrigt replagsarbete innan du kan lära ut det till andra. Det står fem turer i normen, och det är ett lägsta-krav. Det är lämpligt att du har erfarenhet av fler geografiska områden. Varje tur du klättrar ökar på din erfarenhet. Du har nytta, både i framtida klättring, på examinationen och som instruktör av erfarenhet från fler turer, i olika miljöer, av olika längd osv. Tänk på att de fem turer du anger i din examinationsansökan ska du ha klättrats med egenbyggda standplatser, dvs de ska inte ha några bultade ankare.

Normen anger också att du ska kunna ledklättra grad M5 fritt (mixade leder, klättra omväxlande klippa/is med stegjärn och yxor) på ett instruktörmässigt sätt.

Du hittar alla krav som ska uppfyllas för att bli instruktör, uppdelat på förkrav, kunskapskrav och kännedomskrav, i norm auktoriserade klättrinstruktörer.

Genomförande

Aspiranten får utskickat ett teoriprov ca tre veckor innan examination. Svaren skall vara examinerat till handa senast två veckor innan examination eller om annat anges.

Teoriprovet behandlar bl.a:

Aktuella isklätternormer

Materielkunskap om utrustning för isklättring

Terminologi för olika rörelsetekniker och istyper

Gradering, historik och förstahjälpenåtgärder vid olycka vintertid -

Planering av kurser, säkerhetstänk m.m.

Den första dagen på själva examination kontrolleras den egna färdigheten. Den består av teknisk kontroll via praktiska typövningar (ca 6 st) som stickprovskontroller från olika moment från tex grundkurs is fortsättningskurs is samt egen färdighet i ledklättring/säkring med egna placerade isskruvar..

Det kan också vara kontroll av:

Rörelsetekniker:

Aspiranten ska visa olika tekniker för förflyttning på is och snö med olika lutning med hjälp av isyxor och stegjärn. Aspiranten ska även visa olika vilometoder på is.

Teknik och utrustning:

Aspiranten ska visa hur naturliga formationer i is kan utnyttjas som förankringspunkter, du ska kunna identifiera och namnge de olika specialhjälpmedel som används för förankring i is samt visa korrekta placeringar och känna till dess hållfasthet. Aspiranten ska kunna redogöra för användandet av falldämpare. Aspiranten ska ha goda kunskaper om olika isyx- och stegjärnstyper samt tillpassning och slipning.

Standplats:

Aspiranten ska välja säker plats för att rigga en standplats som förutsätts vara hängande. Standen ska riggas dels med enbart isskruvar och dels med klippsäkringar i kombination med isskruv. Aspiranten ska redogöra för- och nackdelar med att säkra direkt i selen, samt direktsäkra i standplats.

Topprep:

Aspiranten ska välja lämplig plats för att rigga ett säkert topprepsankare. Skall ha erfarenhet och kunskap om olika säkringsmetoder, vinklar på isskruv, ursmältning m.m.

Firning:

Aspiranten ska rigga en firning på is med Abalakovs timglas som backas upp samt redogöra för hållfastheten. Aspirant ska kunna ge exempel på metoder lämpliga för firning på isiga rep.

Aspirant ska känna till risker med att använda isskruvar som suttit längre tid i isen.

Klättring:

Aspiranten ska på ett säkert sätt och med god marginal leda en replängd av grad WI5 (85-90°) med eller utan handlovsremmar samt kunna leda WI 4 och M 5 fritt (utan handlovsremmar). Klättring ska ske på ett instruktörmässigt sätt och examinatorn bestämmer maxtiden. Aspiranten ska kunna redogöra för riskerna med förstemens- respektive andremansklättring.

Dag 2

av examinationen ska aspiranten klättra multipitch tillsammans med 2 elever, där vikt läggs vid standplatsplacering, rephantering och vägval.

Extra övningar kan sättas in under dag 2 om examinatorerna behöver se mer från någon av aspiranterna för att ge en rättvis bedömning.

Examinationen avslutas med att examinatorerna, efter en gemensam överläggning enskilt delger varje aspirant om godkänt eller icke godkänt resultat. Passa på att lyssna på den feedback examinatorerna ger vare sig du är godkänd eller inte! Den kan du ha nytta av inför nästa examination.

Under examination ska aspiranten bedömas objektivt utifrån sina prestationer. Saker som bedöms kunna leda till en oacceptabelt hög risk för personskada som dåliga säkringsplaceringar eller andra misstag, kan leda till ett underkännande medan mindre misstag som ineffektivitet tas upp för diskussion inom examinatorgruppen innan utlåtande ges.

Rekommendationer och förberedelser

Läs igenom dokumentet Norm auktoriserade instruktörer, där beskrivs vad du förväntas klara av som auktoriserad klätterinstruktör is.

Fyll noggrant i dokumentet "Checklista inför examen" som finns bifogat sist i handledningen. Kan du fylla alla boxar?

Skaffa en mentor. Kontakta en eller flera isklätterinstruktörer och fråga om du kan göra praktik på kommande kurser. Välj en instruktör som du har förtroende för och fråga om instruktören vill vara din mentor.

Försök att tänka igenom alla moment du genomför under din praktik så att de sker säkert, effektivt och tydligt. Så att det finns goda möjligheter för en elev att kopiera det du gör för att sedan själv göra samma sak. Detta kallar vi att göra något instruktörmässigt. Sträva efter att använda så enkla tekniker som möjligt!

Öva! Hitta en kompis du kan öva med och drillar de moment som du tycker är svåra. Spendera mycket tid på isen och om möjligt även på leder med flera replängder. Aspiranter som tränar mycket har i regel större chans att bli godkända på en examen. Tänk igenom din rephantering och se till att den är säker och effektiv.

Var ärlig mot dig själv. Du förväntas leda egen säkrade isleder upp till grad WI5 på ett instruktörmässigt sätt. Det vill säga säkert, effektivt och tydligt. Det betyder normalt sett att den graden inte är den yttersta gränsen på din förmåga utan att du har god marginal till det du gör. Vidare förväntas du kunna lösa komplexa räddningsscenarion utan att riskera säkerheten för den du räddar.

Utrustningslista

Utrustningslistan avser examination.

- Personlig klätterutrustning (sele, hjälm, handskar, slingor, isklätterskor, repbroms, låskarbiner, prusikar, 2 st tekniska isyxor och stegjärn).
- Dynamiskt enkelrep (minst 50m) samt två halvrep (minst 50m).
- Israck (isskruvar minst 10 st i lämpliga längder, långslingor, förlängningsbara kortslingor, skruvkarbiner, extra repsnöre för abalakovs, prusikssnöre).
- Mindre klipprack som kilar och kamsäkringar.
- Verktyg för slipning av isyxa och stegjärn
- Sjukvårdssats (1:a förband, splint, elastisk binda, tejp mm).
- Anteckningsmaterial.

Anmälan till examen

Till samtliga examinationer som arrangeras av Svenska Klätterförbundet måste aspiranten först fylla i blanketten "Ansökan till examen" för den examen aspiranten tänkt anmäla sig till och intyga att samtliga förkrav är uppfyllda samt bifoga erforderlig dokumentation som anges i blanketten. Dokumenten skickas digitalt till utbildning@klatterforbundet.se. När aspiranten fått besked från kansliet att ansökan är godkänd, anmäler sig aspiranten via länk i utbildningskalendern på klätterförbundets hemsida.

Överklagande av examinationsbeslut

Om aspiranten efter genomförd examination inte är tillfreds med examinerarnas beslut finns möjlighet att överklaga detta till SKF:s Utbildningskommitté. Invändningar mot examinationsbeslut ska göras skriftligen inom två veckor efter aktuell examination och skälen till överklagandet ska tydligt och ingående anges. Aspiranten förväntas under utredningen vara behjälplig med kompletterande information som kommittén kan komma att begära in. Utbildningskommitténs beslut kan ej överklagas.

Kurslitteratur

OBS! det kan finnas avvikelser från internationell litteratur jämfört med vad SKF rekommenderar. Vid tveksamheter rådfråga examinator eller auktoriserad isklättrinstruktör.

Som kurslitteratur rekommenderas i första hand:

- **The Art of Ice Climbing** av Jerome Blanc-Gras, Manu Ibarra
- **Rockfax Winterclimbing+** av Neil Gresham, Ian Pernell
- **Ice Snow and mixed, techniques and strategies** av Sebastien Constant
- **Stora boken om klättring** av Nils Ragnar Gustavsson
- **Avancerad klättring och repteknik** av Nils Ragnar Gustavsson
- **The complete guide to rope techniques** Nigel Shepherd

Utöver ovanstående litteratur finns det många bra faktaböcker om isklättring. Läs så många som du kan komma över och utvärdera vilka tekniker som du tycker är användbara och vilken säkerhetsnivå du vill jobba på när du ansvarar för dina kurselever.

Checklista inför Examination

	Här nedan följer en lista på moment som du måste behärska som Auktoriserad isklätterinstruktör. Momenten är färgkodade för när i din utbildning som du för första gången kommer examineras på respektive moment. Grönt för hjälpinstruktör, gult för examination i egen färdighet och rött för examination i tillämpat instruktörsskap. Blått för is En hjälpinstruktör behöver endast behärska momenten till full med undatag för säkring och firning där även topprepsinstruktör behöver kunna lära ut. Uppdatera kontinuerligt listan och diskutera gärna med din mentor eller annan instruktör.	K A N E J				
		B E H O V	K A N H J Ä L P L I G T	B E H Ä R S K A R T I L L F U L L O	B E H Ä R S K A R P R O V A T L Ä R A U T	B E H Ä R S K A R K A N L Ä R A U T
1	Kunskap om grundutrustning för friklättring på klippa (t.ex rep, karbiner, slingor, selar, hjälmar mm)					
2	Tekniker för säkring (t.ex Gri-gri, slotbroms, hjälplåsande slotbroms, HMS, höftsäkring mm) samt kamratkontroll.					
3	Olika firningsmetoder (t.ex slotbroms, förlängd med slinga, HMS, karbinbroms, dülfer , åtta , grigri , mm)					
4	Tekniker för bygge av standplats med enbart slingor (t.ex V-ankare m. överhand, hundben mm.)					
5	Som ovan fast med enbart klätterrep samt förståelse för för- och nackdelar med vald metod.					
6	Som ovan m. kombination av rep/slingor och möjlighet att justera avståndet mellan säkrare och ankare					
7	Kunskap om metoder för att minska risken för fall vid verksamhet nära klippkant (instruktör & elev)					
8	Förståelse för vikten av dynamik vid säkring med hänseende till vald utrustning och säkringsmetod.					
9	Replagsklättring som förste- och andreman (principer, fallfaktor, fångryck, kommandon, repsystem mm)					
10	Kunskap om fasta naturliga säkringar (t.ex träd, stenblock, klämblock mm)					
11	Kunskap om fasta artificiella säkringar (t.ex expander- & limbult (placering), pitonger, lämnade slingor)					
12	Kunskap om bouldring (t.ex spotting, placering av crashpads, highballs mm)					

13	Repklattring och backupsäkring av densamma (t.ex Jumarering, prussikklättring, grigri + jumar mm)					
14	Kunskap om klätterteknik (jam, stämklättring, lay-back mm)					
15	Rigging av topprepsklättring med säkring nerifrån (även med ej öppningsbar toppunkt)					
16	Rigging av firningsankare för upprepade firningar på samma ställe					
17	Korrekt sätt att vid olycka larma och samverka med räddningspersonal					
18	Rigging av ankare med nedsänkingsbart firningsrep					
19	Olika utkastmetoder av firningsrep och provdrag efter nedfirning					
20	Knutar som ingår i kursnormer (t.ex åtta, pålstek, olika klämknutar, fjärilsknut, HMS-knut mm)					
21	Metod för backupsäkring vid firning (t.ex prussik i benslinga, i loop om förlängt, brandmanssäkring mm)					
22	Säker och effektiv metod för frihängande knutövergång vid firning och repklättring.					
23	Effektiv och säker användning av olika typer av säkringar (t.ex kilar, expansionssäkringar, hexor mm)					
24	Rigging och användning av det så kallade "Ekorrhjulet" som används vid utbildning på repklättring					
25	Metod för clogging (andreman) med lättarbetad, effektiv och säker backup.					
26	Metoder för transport av skadad i oländig terräng men ej klätterterräng.					
26	Rutiner för multipla firningar (t.ex minnesregler för vilket rep som ska dras, trä nästa ankare mm)					
27	Rensning av säkringar för artificiell klättring och friklättring (t.ex rensa utan att skada klippa)					
28	Metoder för att tillverka bröstselar i flera storlekar (t.ex baudrier parisienne, kryss på ryggen mm)					
29	Rigging av "utrustningssnålt ankare" med back-up för multipla firningar					
30	Förmåga till att metodiskt och logiskt strukturera räddning och välja lämpliga metoder					
31	Knyta av en repbroms som sedan ska lossas efter belastning.					
32	Ta sig ur ett belastat system vid räddningsarbete					
33	Upphissning av andreman (t.ex 3:1-hiss, 6:1-hiss, "hjälfhiss")					
33	Omlokalisering av standplats vid räddningsarbete (t.ex vid förstemansräddning)					
36	Traversförflyttning av skadad eller räddare i klätterterräng					
37	Metod för säkrad soloklättring med standardutrustning (läs förstemansklättring)					
38	Metoder för firning med skadad i klätterterräng (t.ex motviktsfirning, firning med Y-slinga mm)					
39	Kunskap om grundutrustning för artificiell klättring (t.ex pitonger, camhooks, stegar, daisies mm)					
40	Kunskap om risker, problemförebyggning, försäkringsfrågor, 1:a hjälpen för klättrare mm)					
41	Förmåga att planera en klätterkurs med ett bra pedagogiskt upplägg					

42	Tekniska kunskaper om grundutrustning för isklättring					
43	Tekniska kunskaper om utrustning för mixklättring (BB)					
44	Tekniska kunskaper om utrustning för traditionellt säkrad mixklättring					
45	Bygge av standplatsankare på is					
46	Bygge av standplatsankare på is för fler än 2 personer					
47	Olika säkringsmetoder för bl.a. isiga rep					
48	Rep och knutkunskap för isklättring					
49	Inknytningsmetod vid provapå klättring					
50	Förstår skillnaden vid säkring av försteman direkt i stand / i selen, samt tillämpning av detta.					
51	Förstår när och varför falldämpare kan användas					
52	Replagsklättring som förste- och andreman (planering. Kommandon m.m.)					
53	Behärskar klättra M 5 utan handlovsremmar					
54	Behärskar klättra WI 4 utan handlovsremmar					
55	Behärskar klättra WI 5 med eller utan handlovsremmar					
56	Rigging av topprepsankare från fasta föremål					
57	Rigging av topprepsankare på vertikal is, och på toppen av isfall					
58	Rigging av firningsankare med abalakov					
59	Rigging av firning från isformationer					
60	Rigging av firning från fasta föremål					
61	Rutiner vid multipla firningar på is					
62	Vana från långtursklättring					
63	Effektiv och säker användning av olika typer av kilar och expansionssäkringar i isiga sprickor					
64	Kunskaper om placering av borrhultar samt förmåga att använda olika slags standardbultar					
65	Kunskap om placering av isskruvar					
66	Planering och placering av yxor och stegjärn					
67	Rörelseteknik på is					
68	Rörelseteknik på mixat underlag, typ steinpull, torqueing, layback mm					
69	Ha kunskap om effektiv hantering och tillpassning av klädsel					
70	Förstå hur kapaciteten minskar vid nedkylning					
71	Inneha grundläggande kunskaper om hypotermi och hantering nedkyld person					
72	Kunskap och rutiner i händelse av olycka, larma och samverka med räddningspersonal					
73	Ordna handlingsmönster logiskt och välja lämpliga metoder vid räddningsarbete på is					
74	Metod för transport av skadad i oländig terräng (ej klätterterräng)					
75	Kunskaper om risker, problemförebyggning, skadebild, försäkringsfrågor och 1:a-hjälpen för klättrare					

Vanliga frågor

Vilka bedömningsgrunder har en examiner vid en examination?

En examiner bedömer aspiranten ur framförallt tre perspektiv när det gäller tekniska färdigheter: säkerhet, effektivitet och tydlighet. När aspiranten arbetar med en elev fokuseras på aspirantens rent pedagogiska kvalitéer, förmåga till anpassning av elevernas individuella behov och förutsättningar samt arbeta kurseffektivt och problemförebyggande i en trygg kursmiljö. Vikt läggs också vid god kommunikationsnivå med eleverna och uppvisande av social kompetens och servicekänsla.

Måste man välja vissa speciella metoder/lösningar för att bli godkänd?

Så länge grundkriterierna säkerhet och effektivitet är uppfyllda och aspiranten uppvisar god rutin i att använda sin aktuella metod/lösning är det för det mesta fritt fram. När ovanliga lösningar dyker upp under en examination får dock aspiranten av naturliga skäl finna sig i att bli granskad lite extra i det aktuella momentet. På förfrågan ska aspiranten visa upp vad denne anser ska läras ut till en nybörjare. Vi förväntar oss då att aspiranten följer SKF:s normer och använder sig av de tekniker som rekommenderas i kurslitteraturen.

Vad vill examinerarna se under dag 2 på examinationen?

Vi vill att ni som aspiranter ger deltagarna en bra och inspirerande klättertur.. Vi vill se att ni kan de olika momenten. Vi vill även se att tempot är anpassat efter deltagarna och att alla deltagarna är sysselsatta.

Varför är kraven så högt ställda?

Att vara auktoriserad isklättrinstruktör är att arbeta i en miljö med stor problemkomplexitet vilket kräver omfattande specialkunskaper. Man tillhör dessutom en grupp människor med det högsta ansvar man kan ha, ansvaret för andras liv. Detta ansvar i kombination med instruktörs kårens goda rykte förpliktigar. En arbetande instruktör måste också ha en viss kompetensmässig överkapacitet för att kunna svara på besvärliga frågor från sina kursdeltagare och kunna reda ut komplikationer som eventuellt dyker upp

under en annars lugn kurs. Alla dessa skäl kan anföras som orsaker till de högt ställda kraven.

Kommer man att bli testad på "allt"?

Eftersom examinationen är begränsad till 2 dagar finns naturligtvis inga möjligheter att utforma prov som täcker in allt en instruktör ska kunna. En målsättning är dock att plocka testämnena från vitt skilda delar i kompetenskraven för att vid ett eventuellt godkännande av en aspirant kunna försäkra sig om aspirantens kunskapsbredd. Ämnesvalen för testerna skiftar från examination till examination, varför "tips" från tidigare deltagare i examinationer inte ger full information om vad som väntar. Förberedelsearbetet inför en examination bör med andra ord därför alltid vara heltäckande.

Vad menas att klättra instruktörmässigt led av grad WI5?

En instruktör ska ha överkapacitet så att den säkert och med god stil med planering och framförhållning kunna leda en led av svårighetsgraden WI5 fritt, med egenplacerade säkringar (skruvar). För att säkerhetsställa detta förkrav bör aspiranten ha ledklättrat flertalet leder av svårare grad (WI6) on sight eller svårare, så att aspirant kan uppvisa efterfrågad nivå under examination.

Ligger förkraven på en rimlig nivå?

Eftersom alla förkraven är en miniminivå för blivande instruktörer, så rekommenderar vi att ni har mer erfarenhet än vad vi kräver för att gå upp till isklätterinstruktör. Vi eftersträvar att ha en kunnig och erfaren instruktörskår i Sverige som kan ge bra och inspirerande klätterkurser till klättrare i Sverige. För att kunna lära ut moment på bästa sätt ska teknikerna vara väl förankrade hos instruktören så att hen kan visa och förklara händelseförloppet i rätt följd och förebygga fel och risker.

Varför måste man vara hjälpinstruktör på minst 1 klätterkurs?

Ni befinner er i en ny miljö, och det är troligtvis mycket som är nytt och som ni behöver lära er. Som hjälpinstruktör under klätterkurser lär ni er hur man kan lära ut de moment som ingår i de olika klätterkurserna, men givetvis finns det många andra sätt och olika progressionsmönster för att nå fram till eleverna på bästa sätt. Det är även under dessa tillfällen som ni lär er hur man riggar back up system för att säkra upp era elever under de moment som innehåller risker, och även hur man riggar arbetsrep för instruktören så att instruktören befinner sig på rätt plats på isen i förhållande till var eleverna befinner sig för att ha full koll på samtliga elever under hela kursen. Som ni märker så bör ni vara uppmärksamma och passa på att diskutera igenom de olika momenten med er instruktör när tillfälle ges. Vi rekommenderar att ni deltar på så många olika kurser som möjligt med olika instruktörer så att ni kan lära er och inspireras av deras metoder och ledarstilar och anpassa dessa så att de passar just er.

Vilka klarar sig bättre än andra under en examination?

Om vi får generalisera om vilka aspiranter som klarar sig bättre under en examination så bör personen ha klättrat i minst 6 år, både inomhus, sport, bouldring, klippa och is. Via klätterkurser avancerat och bräddat sin kunskap, eller haft en bra och kunnig klättervän som har hjälpt till att kunskap och erfarenhet har förankrats väl. Aspiranten har under flera tillfällen klättrat långturer på egna säkringar med varierande resultat och varierande väderlek, kanske 30st eller fler. Person har deltagit som hjälpinstruktör på flertalet kurser än vad förkraven efterfrågar.

Måste man äga all klätterutrustning som nämns i kursnormerna?

Nej, man måste inte äga all aktuell utrustning som en instruktör ska vara förtrogen med, men man bör ha använt utrustningen mycket, just för att kunna den väl och inneha en väl förankrad kunskap och erfarenhet om hur den fungerar och hur den ska hanteras.

Exempelvis kan nästan ingen isinstruktör äga alla olika typer av isskruvar som finns på marknaden, men de modeller som instruktören kan, är oftast de vanligaste och bästa.

Viktigt att hålla sig uppdaterad på ”nyheter”.